qȯ nec ex pſona patris nec propria filius eſt paſſus ſtatus
ↄtrouerſiã ceſ̃ed⁹ ẽ liber. ¶ Et ſic ẽ caſus nõbilis ĩ quo .j. qn
quẽniũ pſcribit ↄ̃ ſuiturẽ. forte .n. ſi p̃r viueret hẽret ꝓbati
ones libertatis. vñ tũ ĩ fauorẽ defũcti tũ ĩ fauorẽ libertatis
ſtatutũ ẽ qȯ .ſ̃. dixi. ¶ Si ãt qs vẽdicaret libertatez ex pſona
ſua dũtaxat reqrit tp̃s .xx. ãnoꝝ ⁊ bõa fides nec reqrit ali⁹
titul⁹ fauore libertatis vt ĩ .l. ij. C. de pſcrip. lõ. tẽp. q̃. ꝑ li. ⁊
ẽ iſte cãus nõ. ĩ quo currit pſcriptio lõgi tp̃is ſine titulo.

Ad noſtram.

Si liber ↄ̃xit cũ ãcilla ig‐
rãter ⁊ exquo ſciuit ñ cõ‐
ſeſit ſepat̃ mr̃imoniũ ⁊ cuz alia ↄ̃here poterit. ſũt
due ptes. 2ᵃ ibi iõq̃z. ¶ Caſus lr̃alis. Quidã mi
les ↄ̃xit cũ q̃dã mliere tãdẽ ei oppoſuit corã cardinali apo‐
ſtolice ſedis legato q̃ eẽt ãcilla cardinalis. rõib⁹ vtriuſq̃z p
tis ĩtellectis eos pp cõditõis errorẽ abĩuicẽ ſepauit. lata ſẽ
tẽtia dicebat̃ q̃ poſtq̃z ĩtellexit illã eẽ ancillã cõſẽſerat. vñ ↄ̃
here nõ poterat cũ alia ſed illã retinere debebat. ñ obſtãte
ſnia cardinalis. ſignificatũ fuit ſcũz iſtud do. pa. vñ mãdat
qbuſdã quaten⁹ ſi ↄſtiterit q̃ miles ille ignorãter ↄ̃xerit cũ
ancilla ita q̃ poſtq̃z ĩtellexit cõditõem illi⁹ nec v̊bo nec fcõ
cõſenſit ĩ illã pp qȯ cardinal̃ ſepauit eoſdẽ. eidẽ militi dare
debeãt liberã facultatẽ cũ alia ↄ̃hẽdi. Ber. ¶ Nõ ꝑ q̃ le‐
gat⁹ ſedis ap̃lice p̃t ĩ ꝓuĩcia ſibi decreta audire cãs mr̃imo
niales ⁊ ẽt ſepare mr̃imoniũ ĩ caſib⁹ a iure ꝑmiſſis. ¶ Et h̃
fac̃ ad litatõez. c. accedẽtib⁹ de exceſ. p̃la. vbi dr̃ q̃ audire
cãs mr̃imoniales ẽ dignitatis ep̃alis ⁊ ad idẽ. c. i. d̊ cõſã. et
affi. ĩ ſi. ¶ Et ex his duob⁹ caplis p̃t ĩferri q̃ legat⁹ ĩ ꝓuin
cia ↄcurrit cũ ep̃o ẽt ĩ his q̃ ptinẽt ad dignitatẽ ep̃alẽ, ꝑ h̃. c.
i. de of. le. ⁊. c. ij. e. ti. li. vi. ¶ Nõ 2ᵒ q̃ copula carnalis ñ fir
mat mr̃imoniũ ↄ̃ errorẽ cõditõis ſuilis. ĩputãdũ ẽ .n. muli‐
eri q̃ nõ detexit ↄditõez ⁊ ſtatũ pſone ſue. Fac̃ qȯ hr̃ ĩ .l. ij
C. ſi ſer. vel li. ad dig. aſpi. li. x. vbi p̃uĩt̃ qs ĩgerẽdo ſe actui
quẽ exercere ñ p̃t ñ detegẽdo q̃litatẽ ſue pſone ⁊ vide ad h̃
qȯ nõ. ĩ. c. ſciſcitat⁹ .ſ̃. d̊ reſcri. ¶ Nõ 3ᵒ ibi ſi ↄſtiterit ⁊c̃. ar.
q̃ dicẽs ſe ignoraſſe ↄditõez mulieris h̃z h̃ ꝓbare. ſ̃z certe
dic q̃ ꝓbat eoipo q̃ ñ ꝓbat̃ ↄ̃riũ q̃r ĩ fcõ alieno nõ pſumit̃
ſcĩa vt ĩ regula pſumit̃ ĩg̃rãtia de re. iu. li. vi. facit. l. veri⁹. ff.
de ꝓba. ¶ Qȯ puto veꝝ niſi ↄditio mulieris eẽt cõiter nõ ĩ
loco q̃r qs pſumit̃ ſcire id qȯ cõiter alijs ĩnoteſcit. vt ĩ. c. i.
de poſtu. p̃la. ⁊. xvi. di. qȯ dicitis. fac̃. l. late culpe. ff. de v̊.
ſig. ¶ In gl. ſi. ibi ſi v̊o ab initio. nec obſtat ſi dicat̃ q̃ ſi ma
trimoniũ ñ teneat pp ↄditõis errorẽ ñ d̃z tener̃ datio liber‐
tatis q̃ ſurgit ex q̃rela mr̃imonij nã h̃z goſ. ⁊ hñ eoipo q̃ do
min⁹ ãcillã tradidit libero ĩcõtinenti ↄfert̃ libertas ⁊ ſic tz
mr̃imoniũ tãq̃z cũ libera ↄ̃ctũ. ¶ In ſi. gl. idẽ nõ. glo. ĩ. c. ſi‐
qs ĩgenu⁹. xxix. q. ij. ⁊ vide qȯ nõ. ea. cã ⁊. q. i. ĩ ſumma.

¶ De natis ex libero ventre. Rubrica.

Quia error ↄditõis ſuilis ĩpedit mr̃imoniũ ⁊ ex h̃ ſepe
dubitari cõtigit vtꝝ nat⁹ ex libero vẽtre ſit iudicãd⁹ ſu⁹ vl̃
liber. iõ p⁹ rubricã p̃cedẽtẽ cõgruo ordine iſta ſubijcitur.

Indecens.

Nat⁹ ex libera vel libta
liber ẽ. Et ꝑ ponit gnãle
dcm̃ ex quo caſũ diffiniri mãdat ibi p̃terea.
¶ Caſus lr̃alis. Quedã ecc̃lia manumiſit q̃z
dã ſuã ãcillã. q̃ poſtmodũ filios ſuſcepit. eccle
ſia volebat eos reuocare ĩ ſuiturẽ. mlier iſta acceſſit ad pa.
⁊ oñdit ei ĩſtr̃a manumiſſiõis ſue cõq̃rẽdo de ecc̃lia q̃ filios
ſuos vocabat ĩ ſuiturẽ. ſup h̃ dic̃ pa. q̃ ĩdecẽs ẽ vt filij nati
ex libera ſeu liberta ad ſuitiũ ecc̃lie reuocẽt̃. vñ p̃cipit vt ſi
ex pte eccleſie nulla alia documẽta oñdãt̃ q̃ obuiẽt ĩſtr̃is iſti
us mulieris cõpellat iudex eccleſiã ab ei⁹ moleſtatõne ſine
aliq̃ retractatõe. q̃r duꝝ ẽ vt eccleſia libtatẽ debeat reuoca‐
re q̃ libertatẽ deſẽdere d̃z. Ber. ¶ Nõ q̃ q̃ñq̃z conſiderat̃
id qȯ decet ⁊ h̃ v̊bũ ꝓp̃e refert̃ ad hõeſtatẽ vt in. c. magne
ſ̃. de voto. ¶ Scdo nõ regulã q̃ nat⁹ ex libero vẽtre eſt li‐
ber nec curam⁹ de ſuitute p̃rna. nã reſpectu libertatis ſeu
ſuitutis cõſideram⁹ cõditiõez mr̃is vt nõ. ĩ. d. c. ſi. de ſer. ñ
ordi. ¶ Itẽ nõ q̃ filij liberte ſũt liberi nec p̃ñt ꝑ dñz reuo‐
cari ĩ ſuiturẽ. ¶ Ultio nõ q̃ ĩſtr̃z p̃t reprobari ꝑ aliȯ ĩſtr̃z
nã ſic teſtes reprobãt̃ ꝑ teſtes digniores. ita ĩſtr̃a ꝑ iſtr̃a di
gniora. facit. c. cũ Io. de ſi. ĩſtru. ⁊. c. l̃z d̊ ꝓba. ¶ In gl. i. ĩ
ſi. itẽ fallit ĩ eo q̃ maior. xx. an. ꝑmiſit ſe vẽdi ad p̃ciũ ptici‐
pãdũ. idẽ ſi erat minor ſi fcũs maior ſciẽs pticipauit de p̃‐
cio iſti. de iu. pſo. §. pe. ⁊ vide qȯ nõt Io. an. ĩ addi. ſpe. d̊
ĩ inte. reſti. ĩ. §. ij. poſt p̃n. Item libertus pp ĩgratitudinez
reuocatur in ſeruitutem. xij. q. ij. in. c. liberti.

¶ De cognatione ſpirituali. Rubrica.

Viſo de plurib⁹ ĩpedimẽtis mr̃imonij. ſubmittit̃ de im‐
pedimẽto cognatõis tã ſp̃ualis q̃z legalis ⁊ carnalis. ⁊ q̃a
cognatio ſp̃ualis ĩter alias ẽ dignior. iõ tractatur⁹ auctor d̊
triplici cognatõne p̃miſit de ſp̃uali. ⁊ ſcias q̃ ĩpa cognatio
ſp̃ualis, ꝓp̃e orit̃ quo ad ĩpediẽdũ ⁊ dirimẽdũ mr̃imoniũz
p⁹ ↄ̃ctũ ex duob⁹ ſacr̃is tñ. ſ. ex ſacr̃o baptiſmatis ⁊ cõfir‐
matõis. vt ẽ tex. ĩ. c. ſi. j. e. ti. li. vi. Ex cathecĩſmo ãt q̃ ſit añ
baptiſmũ orit̃ ĩpedimẽtũ ſ̃z ñ dirimit. vt ĩ. c. ꝑ cathecĩſmuz
j. e. ti. li. vi. Et ꝓp̃e cathecĩſm⁹ ẽ illa exortatio ſeu ĩſtructio q̃
ſit añ baptiſmũ. Nã oliz ĩſtruebãt̃ veniẽtes ad ſidẽ añ ba‐
ptiſmũ. Hodie v̊o ꝓp̃e appellat̃ cathecĩſm⁹ ille act⁹ q̃ ſit añ
portã ꝑ ſacerdotẽ añquã puer admittat̃ ad eccleſiã ad ſuſci
piẽdũ baptiſmũ. Uñ multi errãt credẽtes ſe veros eẽ ↄpa‐
tres ex detẽtatõe ĩfãtis añ oſtiũ eccleſie. Nã illa detẽtatio ñ
ſuffic̃ ſaltẽ ad dirimẽdũ mr̃imoniũ p⁹ ↄ̃ctũ ſ̃z oz q̃ qs leuet
pueꝝ de baptiſmo. Uñ illa cognatio ſp̃ualis, ꝓp̃e ẽ quod‐
dã viculũ ꝓueniẽs ex eo q̃ qs aliquẽ baptizauerit vel con‐
firmauerit ſeu baptizatũ leuauerit. ſeu tenuerit ĩ baptimo.
vel ĩ ↄfirmatõe ſeu criſmatõe. Et iõ orit̃ h̃ cognatio ex his
duob⁹ ſacris tñ ⁊ ñ ex alijs. q̃a h̃ cognatio ſp̃ualis imitat̃
nãlẽ ſeu carnalẽ cognatõez q̃ztũ p̃t. Uñ ſic cognatio nãlis
orit̃ ꝑ natiuitatẽ q̃ cõſiſtit ĩ ſp̃ũ. Nã ĩ ſacr̃o baptiſmatis qs
dr̃ renaſci. i. iteꝝ naſci. q̃r ꝑ ſuit nat⁹ carnalr̃. nũc aut ſp̃ualr̃
vñ ĩ euãgelio. Niſi qs renat⁹ fuerit ex aq̃ ⁊ ſp̃ũ ſcõ. ⁊ ibidẽ
Oz vos naſci denuo ⁊c̃. Criſmatio v̊o vel cõfirmatio ↄfir‐
mat ſacr̃m baptiſmatis. de cõſe. di. v. ĩ. c. i. ⁊. ij. h̃ ãt ñ ↄtigit
ĩ alijs ſacr̃is. Itẽ ſcias q̃ iſta cognatio ſp̃ualis q̃ñq̃z appel
lat̃ p̃rnitas. q̃ñq̃z cõp̃rnitas. q̃ñq̃z fraternitas ſ̃z diuerſita
tez pſõaꝝ. nã reſpcũ leuati ſeu baptizati ⁊ leuãtis ſeu bap‐
tizãtis dr̃ p̃rnitas. Reſpectu pentũ baptizati ſeu leuati ⁊ le
uãtis ſeu baptizãtis dr̃ ↄp̃rnitas a cõ qȯ eſt ſimul. q̃r iſti ſt̃
ſimul pentes baptizati. vn⁹ carnalr̃. ⁊ ali⁹ ſp̃ualr̃. Reſpectu
leuati ſeu baptizati ⁊ filiorũ leuãtis ſeu baptizãtis appella
tur fraternitas q̃r ĩter ſe ſũt frẽs ſp̃ualr̃. nec extendit̃ iſta co
gnatio ad nepotes. q̃r h̃ ñ repit̃ iure cautũ. ⁊. xx. pſõas q̃ ꝓ
hibent̃ ad matrimoniũ ꝑ hãc cognatõez ſp̃ualez. vide per
Io. an. ĩ ſũma ſua ſup q̃rto li. ⁊ ĩ glo. c. i. eo. ti. li. vi. vbi ali‐
quos caſus vid. ¶ An ãt h̃ cognatio ↄ̃hat̃ ꝑ iudeũ. paga‐
nũ. vel hereticũ baptizãtez vel leuãtez remitto ad Io. an.
in regula ex eo de re. iur. lib. vi.

Utrũ ãt.

Filij duorũ cõpatꝝ ꝑ quorũ
neutꝝ deuentũ eſt ad cõp̃rni
tatez licite ↄ̃hũt niſi cõſuetudo repugnet. Se‐
pant̃ ãt ſi ꝑ eorũ alteꝝ vel vtrũq̃z cõp̃rnitas ẽ
ↄ̃cta. h. d. cũ. c. ſup eo. j. e. ꝑ dubitatio. 2ᵒ duoꝝ canonũ ↄ̃ri
orũ ĩductio. ibi ⁊ l̃z. 3ᵒ poſterioris approbatio ibi vñ. q̃rto
exceptio ibi niſi. ¶ Caſus lr̃alis. Aliq̃ ↄ̃xerũt adĩuicez cõ‐
p̃rnitatez. q̃rebat̃ vtꝝ filij iſtoꝝ nati añ cõp̃rnitatez vel p⁹
poſſint adĩuicez copulari. cõſultus pa. rñt. q̃ cãones ſm
diuerſoꝝ locoꝝ cõſuetudĩes ↄ̃rij repiunt̃. p̃mus canõ ſup
h̃ edit⁹ ꝓhib̃z notos p⁹ cõp̃rnitatez adĩuicez copulari. alt̃
canõ poſteri⁹ edit⁹ p̃mũ v̊r corrigere ĩ quo dr̃ q̃ ſiue añ ſiue
p⁹ cõp̃rnitatez nati ſũt ſimul cõiugi p̃ñt. illa pſõa excepta. q̃
mediãte ↄp̃rnitas ↄ̃cta fuit vñ ſ̃z poſteriorez cãonez d̃z ob
ſuari. niſi cõſuetudĩe ecc̃lie q̃ ſcãdalũ gnãret alr̃ ſe habeat
Ber. ¶ Nõ ꝑ ar. op. q̃ vbi ↄſuetudo ↄcurrit cũ iure cõi. ſi
ius cõe tollit̃ ꝑ ↄ̃riã ↄſtõnez tollit̃ ẽt ꝑ ↄ̃triã ↄſuetudo. niſi
ſit tal̃ ↄſuetudo q̃ ex omiſſione gñet ſcãdalũ. vt h̃ nõblr̃ ꝓ‐
bat̃ ⁊ ſingularit̃ mltũ cautè ſentit gl. ĩ. c. ſup eo. j. eo. ⁊ h̃ fa

cit ad q̄ōneꝫ diu agitatā ī.c.i.de cōſti.li.vi. ¶ Scḋo nō ex h ⁊ ex tex.ꝙ cōſuetudo ꝑt ībilitare ꝑſonas hiles ad ꝯ̄hen/duꝫ mr̄imoniuꝫ qñ eſt talis ꝙ ex eius ꝑteritōe gn̄at ſcan/daluꝫ.de quo plenius dicet ī.d.c.ſuꝑ eo. ¶ Ultīo nō ꝙ il/la ꝑſona ꝑ quā deuentuꝫ eſt ad ꝯpīnitateꝫ n̄ ꝑt ꝯ̄bere mr̄i/moniuꝫ cuꝫ aliquo de filijs baptiꝫātis ſeu leuātis.ſiue ſint geniti poſt ꝯpīnitatem ſiue an̄.⁊ eſt rō q᷑ adiuiceꝫ efficiun/tur iſti fratres ſpūales.Et qḋ dixi de ꝑſona ꝑ quā deuētuꝫ ē ad ꝯpaternitatē itellige ḋ baptiſata ſeu leuata.ſecus in ba/ptiꝫāte ſeu leuāte.Nā leuās ſeu baptiꝫans bene pōt ꝯtra/here cū ſorore leuati ſeu baptiꝫati.Itē pōt ꝯtrahere pr̄ cuꝫ filia ſpūali filij ſui.Et hoc iō q᷑ cognatio ſpūalis deſcendit de pr̄e in filiū.ſꝫ nō aſcēdit de filio in pr̄eꝫ.Un̄ vt vides fili/us nō pōt ducere filiā ſpūalē patris vt h ſed pater bene po/teſt ducere filiam ſpiritualeꝫ filij.vt nō.ī.c.ſi.xxx.q.iij.⁊ ꝑ glo.in.c.i.e.ti.li.vj. ¶ In gl.ſi.in ſi.⁊ dic de hac mā vt pleni/us dicet ī.c.ſuꝑ eo.j.eo.⁊ ī.c.ꝙ ſuꝑ his ḋ ꝯſang.⁊ affi.

Si vir vel mulier.

Cōpaternitaſ ſciēter vł igno/ranter īter ꝯiuges ſuꝑueniēs ꝯiugiū nō diſſoluit Cōis diuiſio.Scḋa ibi ꝯſultatiōi.Et ibi p̄rio recitat cano/nū antiquoꝝ ꝯ̄rietatē.Scḋo alterā ꝑtē approbat.⁊ rōnem addit ibi ideoq̄ꝫ. ¶ Caſus līalis.Aliq̄s vel aliqua filiū ſu/um ſciēter vel ignorāter ḋ ſacrofōte ſuſcepit.q̄rit an ꝑꝑ h debeāt ſeꝑari.r̄ndꝫ pa.ꝙ ī q̄buſdā canonib᷒ generalr̄ ſta/tutū ē vt debeāt ſeꝑari alij aliter ⁊ melius ſtatuerūt.vn̄ dicit alexā.ſiue ex ignorātia ſiue ex malitia h fecerūt nō ſūt ſeparan/di.q᷑ ignorātia eos excuſat.⁊ ex malicia ꝯmodū hēre nō de/bēt Uer. ¶ Nō ꝑ ꝙ pentes carnales n̄ debēt filios ꝓpri/os de ſacro fōte vel ꝯfirmatiōe leuare.Alius.n.dꝫ eſſe pa/ter carnalis ⁊ ali᷒ ſpūalis inſtāte tn̄ neceſſitate licite parētes baptiꝫāt filios vt in.c.ad limina.xxx.q.i.nec ex hoc orit ali/quod īpedimētū īter eos q̄ iſtāte neceſſitate fecerūt. ¶ Se/cūdo nō ibi hūanius.ꝙ vbi doc.ī aliquo articulo ſunt varij ſequēda ē opi.hūanioꝛ.i.rōabilioꝛ ⁊ eq̄oꝛ.Si vero vtraq̄ꝫ opi.ē rōnabilis ſequēdum ē plurimoꝝ iudiciū ſm hoſti.⁊ hn̄ ad h allegat ho.tex.ī ſili.xix.di.in canonicis.Et circa h dat hoſti.nōbilē regulā dicēs ꝙ vbi doc.⁊ mgr̄i ꝑ ſuas gl. mr̄imoniū ſeparāt nec aſſignāt caſuꝫ in iure exꝑ̄ſſuꝫ ſi repe/rit vn᷒ doctor vel magiſter mr̄imonij ſuſtinēs tūc illi᷒ opi. ē ſeq̄nda.Ex hoc vꝫ ſing.velle Hoſt.ꝙ vbi agit de mr̄imo/nio ſuſtinēdo ſing.opi.ē ꝑferēda cōi qḋ hn̄ nōbis.niſi vt di/xi cōis opi.hēret quaſi tex.pro ſe.Nō ꝫ° ibi ignorātia.ar. opi.ꝙ ad ꝯpaternitatē ꝯ̄hendā req̄rūt anim᷒ ⁊ certa ſcia. ex quo pōt īferri ꝙ ſi q̄s credēs tenere filiū vni᷒ tenuit filiū alteri᷒ nō efficit ille pr̄ ſpūalis baptiꝫati ſaltē ad dirimēduꝫ matrimoniū p᷒ ꝯ̄ctū.circa qḋ tn̄ ſatis pōt dubitari.⁊ dic vt dicā ī ſili.q.ī.c.veniēs.j.eo. Ultīo hēs ex tex.caſū in quo maritus ⁊ vxoꝛ ſunt ꝯpatres ſpūales nec ꝑ talē ꝯpaternita/tē diſſoluit matrimoniū.Rō reddit ī lr̄a.q᷑ ſi ignorāter fe/cerūt.puta q᷑ iſtāte multitudīe ꝑuuloꝝ credēs ſuſcipe fili/uꝫ alteri᷒.⁊ ſuſcepit ꝓp̄riū ig̃rantia hꝫ eos excuſare.ſi fecit ſciēter doloſe vt ſeparet mr̄imoniū.dol᷒ n̄ dꝫ eis p̄ꝛocinari ¶ In gl.ī v̄.debitū ī ſi.vꝫ gl.recedere a ꝑ̄cedēti dicto.⁊ te/nere ꝙ ſiue ig̃rāter ſiue ſciēter cōpīnitas īter ꝯiuges ſit cō/tracta ꝑt q̄libet debitū exigere.Hoſ.⁊ Uin.diſtiguūt ꝙ aut alter ſolus fuerit ſciēs.⁊ ille ꝑuat facultate exigēdi.aut vterq̄ꝫ.⁊ tūc ſit ꝯpēſatio.vn̄ q̄libꝫ hēbit facultatē exigendi facit.c.pe.⁊ vlt.j.de adul.⁊.l.ſi ābo.ff.de cōpēſatio.h opi/nio mihi n̄ plꝫ q᷑ ꝯpēſatio ſit vbi agit de vtilitate ⁊ cōmō ḋ liquētiū.⁊ ſic loquūt iura ſupius all.ſꝫ ī caſu nr̄o ꝑuatio exi/gēdi debitū n̄ ſit ad vtilitatē alteri᷒.ſꝫ ob reuerētiā cognati/onis ſpūalis.⁊ ſic vni᷒ delictū aliū n̄ excuſat.Hoſt.finaliter tꝫ ꝙ data ſcia vtriuſq̄ꝫ neuter poterit exiger̄ nec ſubtraher̄ q̄ſi dicat n̄ dꝫ q̄s exigere.ſi tn̄ exigit tenet alter reddere de/bitū.Tu de h vide gl.ſatiſ latā ī.c.noſſe.xxx.q.i.q̄ ꝯcludit ꝙ ſciēter h attētās ē ꝑuat᷒ facultate exigēdi debitū.⁊ mihi ſatis plꝫ iſtā opi.ꝑ ꝑ tex.in.c.de eo.xxx.q.i.vbi dꝛ ꝙ talis mortua cōiuge dꝫ remanere ſine ſpe ꝯiugij.ecce q̄ ꝙ q̄ntū ī ſe ē ꝑuat exercitio mr̄imoniali.Itē adduco rōnē h᷒ tex.naꝫ

ſuſtinet h ꝯiugiū ne fraus doloſo p̄ꝛocinet.ſꝫ quo ad ꝑuan/dū iſtū iure ſuo fraus iſti n̄ p̄ꝛocinat.ſꝫ poti᷒ obeſt.vn̄ lr̄a ī hac rōne hn̄t ſolū reſpectū vt cōiugiū n̄ ſeꝑet ex toto.fate/oꝛ ꝙ lr̄a ꝑ̄cedēs inuit ꝯ̄riū dū dic̄ nec alter alteri dꝫ debitū ſubtrahere.ſꝫ ītelligo ꝙ ſciēs n̄ dꝫ ignorāti debitū ſubtra/here.vel ītelligit īdiſtīcte reſpectu ignorātiū.nec ob.ſi dica/tur xp̄s excepiſſe ſolā cāꝫ fornicatōis.vt ī.c.ij.ſ.de coniu/gio lepꝛ.q᷑ vt dicit gl.notāter ī.d.c.noſſe.illud ē verū quo ad repellēdū vxorē a domo ꝓp̄a ⁊ a cura ſua ſꝫ quo ad ḋbi/tū ſubtrahēdū multi caſus īueniūt circa fornicationem.

Super eo.

Sūmatū ē ſuꝑ.c.i.ſꝫ ſpeciali/us attingendo mentē.c.h itē/dit.Filij duoꝝ ꝯpatꝝ ꝑ quoꝝ neutꝝ ḋuētū ē ad ꝯpīnitateꝫ licite īuicē ꝯ̄hūt mr̄imōniū.ſi tn̄ ſubeſt ꝯſuetudo ī/pediēs ⁊ dirimēs talia mr̄imonia ſuāda ē loci ꝯſuetudo.h. d.ſꝫ ītellectū magis cōeꝫ.ꝑ pōit qō.2° ibi r̄ndem᷒ diſtin/guēs r̄nſio ⁊ 2m mebꝝ ibi ceteꝝ. ¶ Caſus lr̄al.Aliq̄ ſt cō/p̄ꝛes q̄rit vtꝝ filij iſtoꝝ ꝑnt adīuicē ꝯ̄her̄ ma.r̄n̄.ꝙ ſi tales ſt ꝑ quoꝝ altꝝ vel vtrūq̄ꝫ parētes ad pīnitatē ꝑuenerūt cōiungi n̄ ꝑn̄t.⁊ ſi cōiuncti ſunt debēt ſeꝑari.ſi vō ꝑ neutꝝ filioꝝ illoꝝ cōpīnitas ꝯ̄cta fuit de his conſuetudo metro/politane eccl̄ie ſuari dꝫ ⁊ aliaꝝ eccl̄iaꝝ circūpōitaꝝ.ita vꝫ ꝙ ſi cōſuetudo metropolitane eccl̄ie hꝫ īter eos ma.n̄ fieri nec ſcīn̄ firmitatē hr̄e.⁊ iſte eꝑs ī ſua eccl̄ia idē obſuet.veꝝ tn̄ ſi de cōſuetudine hēat vt talia mr̄imōia ꝑmittāt ex quo ꝯ̄cta ſūt ipe eꝑs illud ī ſua eccl̄ia diſſimulare poterit.ita ꝙ nec ꝯ̄dicere nec cōſētire videat.q᷑ ſic graue ē ſuꝑ his cōtē/nere conſuetudinē circūpōitaꝝ eccl̄iaꝝ.ita grau᷒ vꝫ ſi ꝑꝑ talē ꝯſuetudinē hmōi ꝯiugijs ꝑ̄ſtet aſſēſū cū poſſꝫ ab alijs ī exēplū aſſumi Uer. ¶ Nō ꝑ ibi alteꝝ vel vtrūq̄ꝫ.ꝙ cō/pīnitas ꝑt dupliciter eē īter aliquos vtputa q᷑ q̄libꝫ ſuſce/pit filiū alteri᷒ de ſacro fōte.ex quo nō ꝙ ſi ego tēni filiū tu/um ī baptiſmo.tu licite potes tenere filiū meū.⁊ tūc ꝑ vtrū/q̄ꝫ iſtoꝝ filioꝝ ꝯpīnitas ē īter eos ꝯ̄cta.⁊ ꝑdic de facto ſuꝑ h fui īterrogat᷒ ⁊ nōnulli paꝝ intelligētes r̄nderūt oppoſi/tū. ¶ Nō 2° ibi nulla rōne ſuffīcas.ꝙ īter filioſ leuātis ⁊ ba/ptiꝫātis nulla rōne pōt ꝯſiſtere mr̄imoniū.Ex quo īfertur ſꝫ Hoſt.⁊ hn̄ ꝙ ēt ꝯſuetudo nō valet ī ꝯ̄riū.ꝓ h facit tex.ī c.ꝙ ſuꝑ his.j.de ꝯſan.⁊ affi. Nō ꝫ° ꝙ circa facultateꝫ ꝯ̄/hēdi mr̄īonia multū attēdēda ē loci ꝯſuetudo. ¶ Op.ꝯ̄ tex. vꝫ.n.īplicare ꝯ̄dictionē ⁊ abſurditatē ī multis.Nā ꝑ ꝑſuꝑ/ponit ꝙ ꝑꝑ ꝯſuetudinē poſſit ſeꝑari mr̄imoniū īter habiles ꝯ̄ctū.ꝙ ē ꝯ̄.c.ſi.de ꝯſue.vbi pꝫ ꝙ ꝯſuetudo nō ꝑiudicat le/gi diuine qua cauet ꝙ ꝯiūcti mr̄imonialiter ꝑ hominē ſepa/rari n̄ ꝑn̄t.xxxij.q.ij.quos deus ꝯiūxit.Itē īter filios duo/rū ꝯpatꝝ ꝑ quoꝝ neutruꝫ deuētū ē ad ꝯpīnitatē licite mr̄i/mōi᷒ ꝯ̄hunt.vt.ſ.eo.c.i.⁊ tn̄ tex.h ī ver.veꝝ.dic̄ ꝙ eꝑſ nō dꝫ approbare talia mr̄imonia ēt ſi ꝯſuetudo hēat vt ꝑmittā/tur.nā ſi citra cōſuetudinē ꝑt īter eos matrimoniū cōſiſtere ergo fort᷒ ꝯſuetudīe ꝯcurrēte.Sō.metu ꝯ̄rij ex his q̄ ſcri/bunt h ꝑ glo.⁊ doc.ꝑn̄t elici q̄ttuoꝛ ītellect᷒ ad tex. ¶ Pri/mus ītellect᷒ vt ꝑ̄ncipiuꝫ tex.loquat ī filijs duoꝝ cōpatrū ꝑ quoꝝ alteꝝ vel vtrunq̄ꝫ ꝯ̄cta ē cōpīnitas.⁊ īter iſtos nō ꝑt eſſe matrimoniuꝫ ēt ſi cōſuetudo h hēat.vt.ſ.dixi.⁊ iſte caſus ē plan᷒.Uer.ceteruꝫ.ītelligat qn̄ ꝑ iſtos filios nō ē deuētuꝫ ad ꝯpīnitatē.⁊ tunc dꝫ attēdi loci cōſuetudo.Nō tn̄ h cōſuetudo ē tāte efficacie vt dirimat mr̄ioniuꝫ p᷒ ꝯ̄ctū ſꝫ poſſit illud īpedire ſicut ī ſimili dicim᷒ ī voto ſimplici ꝙ īpedit ſꝫ nō dirimit.vt ī.c.rurſus q̄ cle.vel vo.Uer.itaq̄ꝫ. nō cōtinuat ad v̄ſi.īmediate ꝑ̄cedēteꝫ.ſꝫ ad ꝑ̄ncipiuꝫ.c.vt ſic loq̄t de filijs ꝑ quoꝝ alteꝝ deuētuꝫ ē ad cōpīnitatem.⁊ diſponit ꝙ debēt ſeꝑari ſi h hꝫ cōſuetudo.Uer.veꝝ loq̄t de eiſdē.⁊ diſponit ꝙ ſi cōſuetudo hꝫ ꝙ poſſint coniungi dꝫ eꝑs diſſimulare.nō āt ꝑ̄bere aſſēſuꝫ.ne det alijs mā ſic ꝯ̄hendi.⁊ hunc ītellectuꝫ quorundā recitauit gl.mag.Sꝫ certe iſte ītellectus nō cōgruit lr̄e nec iuri.q᷑ v̄.itaq̄ꝫ.venit aduerſatiue ad v̄.ceteruꝫ.⁊ ſic dꝫ ītelligi de filijs per quo/rum neutrum deuentum ē ad cōpaternitatem.Itē ſꝫ iſtuꝫ ītellectum ſequeret ꝙ valeret conſuetudo vt fratres ſpiri/tuales inter ſe contraherent matrimoniuꝫ contra ꝑ̄ncipi/

um.c.vbi dr̃ nulla rōne ſuſtineas.¶ Scd̃os ītellect⁹ ē vt pn-
cipiū ⁊ ꝟ.verū ītelligaꝛ mō pdc̃o. Sʒ ꝟ.itaqʒ. ītelligiꝛ ꝺ ſe
parãde quo ad tp̃s.n̄ āt ī ppetuū.q̄ſi valeat ꝯſuetudo īpedi
ens mr̃imoniū ⁊ dirimens ad tp̃s.n̄ āt ī ppetuū.erquo per
neutꝝ iſtoꝝ fuit deuentū ad ꝯp̃nitateʒ.⁊ ſic ceſſaret arg.
§.formatū.⁊ hūc ītellectū ſenſerūt Inn.⁊ qdā alij. Tertiū
ītellectū pōit hoſt.vt pncipiū ⁊ ꝟ.veꝝ.ītelligaꝛ vt.ſ.ꝟ.vo
itaqʒ.referaꝛ ad.§.ceteꝝ.⁊ ſic.loqꝛ de filijs p quoꝝ neu-
truʒ deuentuʒ eſt ad ꝯp̃nitateʒ.vt ſi ꝯſuetudo hʒ īter eos
nō poſſe ꝯſiſtere mr̃imonium.q: dʒ tunc ſuari ꝯſuetudo.
nā talis cōſuetudo approbata h̃ p papā pt īducere nouū ī
pedimentuʒ. Nā ſicut ſi ipe papa h̃ poſuiſſet p ſuā cōſtitu
tioneʒ.ita ⁊ ꝯſuetudo dʒ h̃ poſſe.erquo hʒ ꝯſenſuʒ pape.
Et ſic miraꝛ de his q volunt fateri hāc ꝯſuetudineʒ poſſe
dirimere mr̃imoniū.ꝟ.veꝝ ītelligiꝛ ſʒ eū q̄ſi ꝯſuetudo vici
narū ecclīarū hʒ vt ꝯiugia pmittaꝛ īter iſtos p quoꝝ neutꝝ
deuētū ē ad cōp̃nitatē.ſʒ cōſuetudo loci hēt ꝯ̃riū.tūc enim
ep̃s n̄ dʒ expſſe reprobare illa mr̃imonia ne ſcādalicet vici
nas.nec expſſe approbare.ne veniat ꝯ̃ ꝯſuetudinē.ppriaʒ.
Et iō dixit tex.q: dʒ diſſimulare.⁊ ſic tolliꝛ ꝯ̃riū.c.i.nā.pce
dit vbi nulla ſubeſt cōſuetudo ī ꝯ̃riū. Hec lec.ē ſatis bona
quo ad ꝟ.itaqʒ. Sed ad ꝟ.verū.diuinat.q: ī eo n̄ dr̃ q: loc⁹
pprius hēat ꝯ̃riā ꝯſuetudinē. Jō retēto ītellectu hoſt.ad
ꝟ.itaqʒ dic ⁊ q̄rto ad ꝟ.verū q: loqꝛ q̄ſi ꝯſuetudo hʒ vt in-
ter iſtos filios duoꝝ ꝯpatrū p quoꝝ neutꝝ ꝯ̃cta ē ꝯp̃nitaſ
īpediaꝛ mr̃imoniū.ſʒ n̄ q: dirimaꝛ.⁊.p h̃ tex.ibi coniugia p
mittaꝛ.ī quo caſu erquo cōſuetudo īpedit lʒ n̄ dirimat.nō
dʒ ep̃s ēt er poſtfc̄o approbare tale mr̃imoniū.ne det alijs
mā̄ʒ ꝯ̃hēdi ꝯ̃ ꝯſuetudinē.ſʒ dʒ diſſimulare.puta vtēdo ver
bis diſpēſatiuis.vel trāſeūdo ꝯniuctib⁹ oculis.⁊ hūc ītelle
ctū ſenſit gl.mag.ī fi. Et tacite do.an.⁊ mihi ſatis plʒ.q: mi
nus p hūc ītellectū violaꝛ lr̃a q̄ʒ p alios. Cōclude ergo q:
īter filios duorū ꝯpatꝝ p quorū alterū vel vtrūqʒ ꝯ̃cta eſt
cōp̃nitas n̄ pt mr̃imoniū ꝯſiſtere.⁊ ſi de fc̄o fuerit ꝯ̃ctū.dʒ
ſepari nulla ꝯſuetudine ꝯ̃ria opitulāte.⁊ ſic intellige pn.c.
vſqʒ ad.§.ceterū. Si vero p neutꝝ iſtoꝝ deuētū ē ad ꝯp̃-
nitatē.ſi nulla ſubeſt ꝯſuetudo circa h̃.pn̄t libere mr̃imonia
adiuicē ꝯ̃here vt ī.§.ceterū.⁊ clari⁹ ī.c.i.ſ.e. Si vō ꝯſuetu
do diſponit vt pmittanꝛ mr̃imonia.tūc forti⁹ pn̄t ꝯ̃here cū
cōſuetudo cōcurrat cū iure cōi. Si vō cōſuetudo diſponit
oppoſitū.⁊ tūc aduerte.aut hʒ ꝯſuetudo vt mr̃imoniū p-
tus īter iſtos n̄ ꝯ̃haꝛ.⁊ q: de facto ꝯſūptū ſepeꝛ.⁊ tūc ſua
ꝯſuetudinē ſi ē talꝭ q: ex ei⁹ pteritōe genereꝛ ſcādaluʒ q: ſic
loqꝛ.c.i.ī fi.ſ.e.⁊ ita ītellige ꝟ.itaqʒ. Nec ob.ꝯ̃riū ſup for-
matū.q: vbi ſubeſt talis ꝯſuetudo īhibitās marie appro-
bata p papā vt h̃.nō pt dici q: iſti ꝯueniētes ſint a deo con-
iūcti ⁊ ſic ceſſat illud ar.quos de⁹ ꝯiūxit. Aut hʒ ꝯſuetudo
vt īter iſtos p quorū neutꝝ ⁊c̄.īpediaꝛ mr̃imoniū.ſʒ n̄ diri
maꝛ.⁊ tūc ſua ꝟ.verū. Et ex his potes decidere aliā q̄ōnē
nūqd valeat ꝯſuetudo circa facultatē īhibitādi vel hibitādi
aliquos ad mr̃imoniū. Et dic clari⁹.q: aut cōſuetudo hibi-
tat alias īhiles p ius canonicū puta vt ī tertio gradu poſſit
mr̃imoniū ꝯ̃hi.vel vt frater poſſit ꝯ̃here cū ſorore ſpuali.⁊
nō vʒ ꝯſuetudo.vt vr̃ h̃ tex.īducēdo.vt.ſ. ītecto.c.qō ſup
his de cōſan.⁊ affi.⁊ vtrobiqʒ h̃ tʒ hoſt.q̄ſi ꝯſuetudo n̄ ſit
rōabilis.cū ſit ꝯ̃ oēʒ hōeſtatē. Ex quo īfero ꝯſuetudinē a
papa nō approbatā nō poſſe tollere īpedimentum publice
hōeſtatis q: n̄ vʒ cōſuetudo ꝯ̃ hōeſtatē eccl̃ie.vt ī.c.cū de-
corē de vi.⁊ ho.cleri. Aut cōſuetudo īhibitat alias hiles.vt
ī filijs duorū ꝯpatꝝ p quorū neutrū ⁊c̄.⁊ tūc aut hʒ ſolum
ꝯſuetudo vt īpediat.⁊ n̄ vt dirimat.⁊ vʒ ar.h̃ ī ꝟ.itaqʒ.⁊ ꝟ.
ceterū.faē.c.cū oli de cle.cōiu. Aut hʒ vt diſſoluaꝛ ꝯiugiū
⁊ ſic ad tp̃s vʒ.vt voluit h̃ Inn.nā peccauerāt ꝯ̃hēdo ꝯ̃ cō
ſuetudinē pn̄ie.xxx.q.v.c.aliter. Aut hʒ vt diſſoluaꝛ ī ppe
tuū.⁊ ſi ē approbata p papā ſaltē tacite vʒ.vt pbaꝛ h̃ ſʒ le-
ctu.hoſt. Aut n̄ appet de approbatōe pape.⁊ vr̃ velle ho-
ſtiē.ꝯſuetudinē n̄ valere dicit.n.caſū hui⁹.c.nō extēdēduʒ.
ſʒ ego putarē oppoſitū vbi cū ꝯſuetudine ꝯcurrit ſcādalū
q: ſicut papa pt ius diuinū īterptari ⁊ addere ac diminue-
re vt nōt Inn.ī.c.q̄ ī eccleſiaꝝ de ꝯſti.ita ⁊ conſuetudo vt

nōt idē Inno.ī.c.fi.de ꝯſue. Itē video q: ꝯſuetudo q̄ ge-
nerat ſcādalū īhibitat quē ad mr̃imoniū ſpūale.vt ī.d.c.cū
olī de cle.ꝯiu.ḡ pari rōne dʒ poſſe īhibitare ad mr̃imoniuʒ
carnale.⁊ p h̃ hēs declaratā ēt gl.hui⁹.c. Et nōbis ſin. gl.
mag.ī medio.q: neſcio alibi vnū dcm̄ qō ſētit. dic.n.q: ſi ī
aliquo loco eēt hodie cōſuetudo vt ī q̄nto gradu n̄ poſſit ꝯ̃
hi mr̃imoniū.⁊ ex ꝯ̃ctu gnāreꝛ ſcādalū q: n̄ valeret mr̃imo
niū.lʒ.c.nō dʒ de cōſan.⁊ affi.hoc pmittat.et pt eē duplex
rō.q: hec cōſuetudo cōcurrit cū iure antiquo nec cēſet ſub
lata p ius nouū.erquo nō reprobaꝛ p illud ius ⁊ ꝯcurrit
ſecū ſcādalū.⁊ hāc rōnē ſenſit gl. Scd̃a rō colligiꝛ ex his q̄
p̄dixi.q: cōſuetudo cōtinēs ī ſe ſcādalū ex pteritōe pōt in-
habilitare alias hiles.ſʒ vbi a pncipio nullū fuiſſʒ īpedimē
tū ſolū ſcādalū ſupueniēs n̄ pt diſſoluere mr̃imoniū.vt dic
iſta gl.quā nōbis q: pp ſcādalū n̄ ē recedēdū a vitate iuris
diuini vt ī.c.ij.ꝺ no.op.nū.⁊ ī regula q ſcandalizauerit .j.
de regulis iuris.

Martinus.

Inter p̃ieʒ baptizati ⁊ vxo-
rē leuātis pus ab eo cogni-
tā ꝯ̃hiꝛ ꝯp̃nitas efficax ad mr̃imoniū dirimen-
dū.⁊ duo facit p̄ pōit q̄ōnē.2⁰ ei⁹ ſolutōeʒ ibi nos.¶ Caſus
ſtaliſ. M. Cōtraxit ma.cū berta.⁊ lothari⁹ cū tebergha.⁊
lothari⁹ filiū martini ⁊ berte de ſacrofōte leuauit.tādem lo
tharius ⁊ berta mortui ſūt.⁊ martin⁹ ꝯ̃xit cū tebergha. q̄ri
tur vtrū tale ma.teneat.rn̄r q: cū vir ⁊ vxor p cōnubiū vna
caro efficiāꝛ:pʒ q: teberga n̄ pōt eē vxor martini q fuit cō-
pater lotharij cū quo tebergha vna caro noſcitur extitiſſe
Ber.¶ Nō p̄ ibi ſuſcepit.q: p̃inus dr̃ baptizatū ſuſce
piſſe de ſacrofōte.alibi dr̃ q: eū tʒ.vt.j.c.ſe.alibi dr̃ euʒ le-
uare de ſacrofōte.vt.j.eo.c.veniēs.q̄nqʒ dr̃ euʒ ſuſtineꝛ vl
pprijs manib⁹ tenere.xxx.q.i.de his.⁊.c.ad limina. Et fa
ciunt h̃ ad q̄ōnē.nunqd p pcuratorē poſſit ꝯ̃hi iſta cogna-
tio ſpuālis.cuʒ h̃ vba denotēt actuʒ ppuʒ ⁊ pſonalē ipius
p̃ini.de quo dicā lati⁹.j.eo.veniēs.¶ Scd̃o nō q: ꝯiunx
cōicat cōiugi act⁹ ſpuāles.nā vt h̃ vides ſi marit⁹ ꝯ̃hit ꝯp̃-
nitatē.extēdiꝛ h̃ cognatio ad vxorē q̄ effecta ē vna caro cuʒ
marito ipe cōp̃nitatis.¶ Nō ibi cōnubiuʒ.q: appellati-
one cōnubij q̄nqʒ ꝯprehēdiꝛ mr̃imōiuʒ carnali copula cō-
ſummatuʒ.¶ In gl.ſi.ī fi.nō hāc gl.q̄ ī effectu vult q: co-
gnatio ſpuālis ꝯ̃cta p maritū extēdiꝛ ad vxorē pus cogni
tā.ſecus ſi nō erat cognita.⁊ h̃ iō q: vt p̄dixi marit⁹ cōicat
vxori actōes ſpuāles.n̄ āt paſſiōes.vn̄ ſi fili⁹ mariti ex alia
muliere baptizaꝛ.vxor ipſi⁹ ēt cognita n̄ efficiꝛ ꝯmater le-
uātis vel baptizātis.vt nō.xxx.q.iiij.c.ſiqs ex vno ꝯiugio
⁊ p gl.ī.c.i.j.e.li.vi. An āt ipa cognatio extēdaꝛ ad filium
illegitimuʒ illi⁹ leuātis ſeu baptizantis. Docto.q: ſic.⁊ vr̃
tex.ī.c.ſi.j.eo.⁊.xxx.q.iij.ī ſum.¶ Sʒ q̄riꝛ nunqd diſpo
ſitio hui⁹ tex.hēat locuʒ ī cōcubina pōe exēpluʒ.hn̄s ꝯcu-
binā leuauit pueꝝ de ſacrofōte.nunqd ꝯcubina efficiatur
ꝯmater parētib⁹ baptizati.ſic h̃ dicim⁹ ī vxore. Glo.h̃ exa
minat ī.d.c.ſiqs ex vno.⁊ nihil ꝯcludit.ſed ibi archi.⁊ io.
an.j.e.ī.c.i.li.vi.tʒ q: non ⁊ h̃ hʒ cōis opi.ne ipa cognatio
ſpuālis extēdaꝛ ad illicituʒ ⁊ fornicariuʒ coituʒ qō nō.
¶ Ulteri⁹ q̄ro p⁹ Inn.de.q.quotidiana.pone q: duo vel
plures tenēt aliquē ī baptiſmo.nunqd iſti īter ſe efficiātur
ꝯp̃es. Inn.⁊ bn̄ dicit q: n̄.vn̄ pn̄t ad inicē ꝯ̃here mr̃imo-
niuʒ.nā quēadmoduʒ ꝯp̃es carnales vt ꝯcubinari⁹ ⁊ cō-
cubina n̄ phibēt ad ꝯ̃hēduʒ mr̃imōiuʒ.vt ī.c.tāta q fi. ſunt
le.ita ⁊ iſti q ſunt ꝯp̃es ſpuāles reſpectu baptizati n̄ dēbēt
phiberi ad ꝯ̃hēduʒ mr̃imoniuʒ.⁊ p h̃ fac tex.⁊ ibi gl.ī.c.
ſi.xxx.q.iiij.vbi dr̃ q: marit⁹ ⁊ vxor ſi debēt aliquē ſimul ꝺ
ſacrofōte leuare.ne īfameꝛ de fc̄o mr̃imoniuʒ.nā vulgares
exiſtimāt illos eē ꝯp̃es. Et vt hēas mā̄m hui⁹ cognatiōis
ſpuālis.ſcias q: .xx.pſone phiberi pn̄t ex hac cognatione
ſpuāli.quīqʒ ex pſona leuātis ī baptiſmo.⁊ quīqʒ ex pſo-
na baptizātis.quīqʒ ex pſona cōfirmātis.⁊ alie q̄nqʒ ex p
ſona leuātis ⁊ confirmātis.⁊ ſi cognoueris quīqʒ ex pre
dictis habebis reliquos caſus notos q: ſunt oīno ſilēs. p̄
emʒ ꝯ̃hiꝛ hec cognatio īter leuātē ⁊ baptizātē.ſcd̃o īter le-
uāteʒ ⁊ parētes baptizati.tertio īter baptizatū ⁊ filios le-

nãtis.q̃rto iter baptizatũ ⁊ vxorẽ leuãtis prius cognitaz. quito iter parẽtes baptizati ⁊ vxorẽ leuãtis prius cognitã vt h̃. Eosdem casus repetas respectu baptizãtis ⁊ respec/tu cõfirmãtis ⁊ respectu tenẽtis i cõfirmatiõe.hec proban tur i.c.i.eo.ti.li.vi.per totum istum ti.

Contracto. Cõpaternitas p cathecis/mũ ɔ̃cta ipedit mr̃imoniuz ɔ̃hẽdũ.s3 ɔ̃ctũ nõ dirimit. Duo facit.p̃ ponit ca/sum.scdo ibi vex.diffiniẽdũ ɔmittit.⁊ i cõmissio ne p̃us exp̃mit diffinitõis cãz vsq3 ibi iõq3. ¶ Casus lr̃a/lis. Quidã.p.noĩe ɔ̃xit ma.cũ a muliere tãdẽ cõsanguinei eiusdẽ.a.ɔ̃ ma.obiecerũt ꝙ illa nõ poterat eẽ vxor ipi⁹ pro eo ꝙ eadẽ tenuit filiũ cõcubine ipi⁹ p.i p̃mo pabulo sacra/ti sal. Judex dubitauit qd iuris eẽt.cõsult⁹ pa.rñt ꝙ si con staret vera eẽ p̃dcã.ma.ɔ̃ctũ nõ dissoluet.q res vix pberet ipedimẽtũ ma.ɔ̃hẽdo.vñ mãdat q̃ten⁹ p̃fato.p. Judex iiũ gat vt dictã.a.sic vxorẽ ptractet.siue h̃ scm̃ fuerit ãte ɔ̃ctuz ma.siue p⁹.s3 si fraudulẽter h̃ fecit cã mr̃imonij sepandi pe nitẽtiã ide accipiat ma.i sua firmitate durãte ꝟer. ¶ Nõ p̃ ꝙ ẽt cõsãguinei cõiugũ p̃nt ipetere mr̃imoniũ rõe ipedi mẽti.ad h̃.c.vĩ q ma.accu.pos. ¶ Nõ de dictõe vix.nã qð vix fit tñ fit. Illð.n.dĩ vix fieri qð fieri pt.l3 cũ difficultate. vt clari⁹ pbat̃ i.c.p.cathecismũ.j.e.ti.li.vi. ¶ Ultĩo nõ ꝙ pnia iponit̃ pp solã affectionẽ deliquẽdi.l3 affectio nõ ha/buerit effectũ.p h̃.c.sicut.⁊.c.si propterea de peni.di.i.

¶ In gl.fi.in fi.hodie cessat disputatio h⁹ gl.p.c.ij.eo.tit. li.vi.vbi dicit̃ ꝙ ɔpaternitas ɔ̃cta i cathecismo ipedit mr̃i/moniũ s3 nõ dirimit.iõ tex.h.d.ꝙ vix ɔ̃hẽdo mr̃imoniũ im pedimẽtũ affert. Et scias ꝙ cessãte necessitate honestũ ẽ vt i cathecismo baptismo ⁊ ɔfirmatõe iteruẽiãt singuli p̃ri/ni.nõ ãt d3 vn⁹ ⁊ idẽ i oib⁹ his puerũ tenere tñ si de scõ fie/ret ɔ̃riũ actus t3.de quo vide bo.text.i.c.i cathecismo.de cõse.di.iiij.⁊ de iure vnus d3 tenere vnũ baptizanduz seu crismãdũ.si plures tñ itercesserint cũ oib⁹ ɔ̃bit̃ hec cogna/tio spiritualis.vt probatur in.c.non plures de cõse.di.iiij. ⁊ melius in.c.fi.j.eo.li.vi.

Veniens. Inter p̃rem baptizati ⁊ leuãtez seu tenẽtez baptizatũ ɔ̃bitur co/gnatio sp̃ualis valida ad ipediẽdũ ⁊ dirimẽdum mr̃imoniũ p⁹ ɔ̃ctũ. ¶ Casus lr̃alis. Quidã ãglic⁹.e.noĩe. ɔ̃xit ma.cũ.b.muliere.dicebat̃ ꝙ dcã mulier susceprat filiũ p̃dicti.e.viri sui ð sacrosõte.q̃rebat an pp hoc debeat sepa ri ab ipo.mãdat pa.q̃ten⁹ si cõstiterit dictã.b.filiuz viri sui ante cõtractũ ma.de sacrosõte leuasset sepent̃ oĩo.sec⁹ eẽt si p⁹ mr̃imoniũ ꝟer. ¶ Nõ ꝙ mr̃imoniũ ñ pt ɔsistet̃ iter ɔpatrẽ ⁊ ɔmatrẽ.⁊ si de scõ fuerit ɔ̃ctum.d3 separi.h̃ g̃ co/gnatio sp̃ualis ñ solũ ipedit.s3 ẽt dirimit mr̃imoniũ p⁹ con/tractũ seu ɔ̃hẽdũ. ¶ Scdo nõ mulierẽ posse effici mr̃ez spi/ritualẽ.⁊ ex h̃ hẽs vnã dr̃iaz iter cognationẽ sp̃ualẽ ⁊ lega/lẽ.nã mulier ñ pt adoptare.vt i.§.femine isti.ð adop.tñ pt i baptismo puerũ tenere.⁊ acq̃rere filiatõez sp̃ualẽ. Et rõ diuersitatis pt ẽe.q2 p istã cognationẽ sp̃ualẽ fili⁹ ñ trãsit in ptãtẽ p̃ris sp̃ualis.s3 p arrogatõem fili⁹ trãsit i ptãtẽ arro/gatoris.s3 q2 femina nõ pt hr̃e filiũ i ptãte.iõ arrogare nõ pt.q rõ cessat i p̃cedẽti casu. ¶ Et h̃ faciũt ad q̃õnẽ quoti/dianã ⁊ satis vtilẽ.nũqd p.pcuratorẽ possit ɔ̃hi ista cogna/tio sp̃ualis.⁊ vĩ ꝙ nõ.nã quẽadmodũ nõ pt ɔ̃hi legalis vel carnalis p.pcuratorẽ.l.neq3 ⁊.l.p⁹ mortẽ.§.fi.ff.de adop. ita nec ista sp̃ualis. Tres.n.sũt cognatões vna carnal̃.alia legalis.alia sp̃ualis.⁊ iste due vltĩe imitãtur carnalẽ i quan/tũ p̃nt.vt i.d.§.fi.sicut ergo due p̃me ñ p̃nt ɔ̃hi p.pcurato rẽ.ita nec ista vltĩa. Cõtrariã opi.disputãdo tenuit Mar/fi.doctor Jo.an.q2 reg̃lr q̃sq3 act⁹ põt explicari p.pcura/torẽ nisi exp̃sse sit.phibitus a iure i.l.i.§.rursus.ff.de.pcu. ⁊ i regula põt qs p aliũ de re.iu.lib.vi.s3 nullibi sp̃aliter h̃ phibet̃ ⁊c. Jo.an.plene hãc.q.disputat i.d.regula pt qs. vbi recitatis opi.cõcludit oppositũ. Et fũdamẽtũ suũ p̃n/cipale ẽ sup.c.de his ⁊.c.ad limina.xxx.q.i.vbi vĩ requi ac tus corpalis. Idẽ t3 archi.i.c.i.eo.ti.lib.vi.p.c.i.⁊.c.oẽs xxx.q.i.⁊ vide p Fede.ɔsi.xv. Preceptor me⁹ do.car.fe quit̃ opi.do.marsi.⁊ ad iura alle.p Jo.an.⁊ Archi.rñdet ꝙ loquũtur qñ qs p se vult ɔ̃here istã cognationẽ sp̃ualem quo casu nõ sufficit sola p̃ñtia.nisi puez p se sustẽret seu eũ tãgat tpe sacramẽti. Jo.an.h̃ nihil eligit.vnde añ factũ ser uãda eẽt opi. Jo.an.vt nõ admittat̃ qs p.pcuratorẽ.s3 p⁹ fcm̃ pl3 mihi opi.cõtraria.nã iura solũ requirũt leuãtẽ vt rñdeat.p puero.⁊ obliget se apud deũ.vñ cõstituit̃ fideius/sor.p eo apud deũ.de quo vide ho.tex.i.c.vos añ oĩa ð cõ se.di.iiij.hec ãt obligatio d3 posse ɔ̃hi p.pcuratorẽ cũ non eligat̃ idustria p̃sone.nec agit̃ de magno scõ hic. Itẽ quia multa fieri p.pcuratorẽ.phibẽtur.scã tñ tenẽt.vt sentit glo. nõ.i.l.vniuersis. C.de pci.ipe.offe.⁊ i.c.i.de iudi.li.vi.fa/cit qð nõt Bar.i.d.l.post mortẽ i.§.fi.l3 ipe videat̃ sequi opi. Jo.an.i.l.gallus i.§.forsan.ff.de lib.⁊ post. Secũdo ẽ ẽt alia questio nõ min⁹ difficilis.p̃supposito ꝙ p.pcurato rẽ nõ possit ɔ̃hi.nũqd saltẽ de facto ɔ̃hat̃ p.pcuratorẽ q de facto tenuit baptizatũ. Jo.an.i.d.regula pt.t3 ꝙ sic.q2 re ipsa.pcurator iteruenit.⁊ l3 nõ itenderet obligari.tñ sepe extra id qð agit̃ nascit̃ obligatio.vt in.l.is q in fi.ff.cõmo. Cõtrariã opi.tenuit Fede.i.d.cõsi.xv.⁊ illã credo verio/rẽ.q2 vbi nõ ẽ cõsensus alteri⁹ nõ nascit̃ obligatio.vt i.l.in oĩbus ⁊ i.l.cõsensu.ff.ð actio.⁊ obli. ¶ Alia qð quotidia/na ẽ.nũqd vniuersitas possit ɔ̃here istã cõpaternitatẽ.nam sepe ciuitates cõstituũt sindicos ad hũc actũ. Fede.i.d.cõ si.xv.cõsuluit ꝙ nõ.q2 nemo q ñ sit baptizat⁹ pt aliũ tenet̃ i baptismo.vt i.c.i baptismate.de conse.di.iiij.s3 vniuersi/tas nõ hẽt animã.ergo nõ ẽ capax huius cognatõis sp̃ualis p hoc.c.romana.i.§.i vniuersitatẽ.⁊.c.si s̃nĩa de sen.exc. li.vi. Sed credo posse attẽtari vt isti cõstituẽtes sindicũ effi/ciãtur cõpatres.q2 dispositio cõcepta i vniuersitatẽ resol/uitur vt cõcernat singulares p̃sonas de vniuersitate si act⁹ nõ cadit i vniuersitatẽ.vt res nõ careat effectu. Iste ẽ text. nõ.q facit ad multa i.c.si s̃nĩa p̃alle.facit qð nõt gl.i.d.§.in vniuersitatẽ.facit.l.stipulatio ista.§.s3 si sui.ff.de v.obl.⁊ c.nouerit ⁊.c.graue de sen.ex.vbi excõicant̃ singuli statuẽ/tes cõtra libertatẽ ecclesiasticã.l3 statuãt noĩe vniuersitatis Fede.tñ tenuit oppositũ. Et nõ has tres questiones quas puto quotidianas ⁊ disputabiles.

Tua nos. Si filij duorũ cõpatrũ p quo/rũ alterũ deuẽtuz ẽ ad cõpater nitatẽ mr̃imoniũ ɔ̃hãt separãt.⁊ tpe ɔ̃ct⁹ sciẽtes i pedimẽtũ illud denũciare tenẽtur.h.d. Et sũt due partes. In p̃ma trimẽbris cõsultatio. In scda cuiq3 rñsio. ibi sup quo. ¶ Casus lr̃alis. Aliqs puta martin⁹ hẽbat filiũ quo nato suscepit filiã petri de sacrosõte.q̃rebat̃ an fili⁹ iste na/tus añ cõpr̃nitatẽ ɔ̃ctã iter martinũ ⁊ petrũ possit accipe i vxorẽ filiã petri.p quã cõpr̃nitas illa ɔtracta fuit.⁊ iã si ɔ̃/xerit debeant separi.⁊ an illi q cõscij fuit talis mr̃imonij de beãt illud accusare.rñdet̃ ꝙ huiõi p̃sone ma.ñ p̃nt ɔ̃here ⁊ si ɔ̃xerit debẽt separi ⁊ q ɔ̃ctũ sciuerit debent illud ecclie nũciare ꝟer. ¶ Nõ p ꝙ iter baptizatũ ⁊ filios leuãtis ẽt añ gẽitos ɔ̃bit cognatio sp̃ual.q ñ solũ ipedit mr̃imoniũ in ter eos s3 ẽt dirimit. ¶ Nõ 2⁹ ꝙ q̃libz de pplo teneri ad.ppa lãdũ ⁊ denũciãdũ ipedimẽtũ ex ris iter ɔ̃here volẽtes.nã q/libet tenet̃ ɔ̃tũ pt obuiare pctõ futuro ne p̃mittat̃.ij.q.i.si peccauerit.⁊.xxiij.q.iij.p totũ ⁊ i.c.dilecto ð sen.ex.li.vi.

¶ In gl.fi.tñ ñ repellũt̃ a d̃nũciatõe.nõ hñ hãc gl.ꝙ exclu sus ab accusatõe q2 ñ ɔp̃uit tpe debito.puta tpe edicti.ad/mittit̃ p viã denũciatõis.⁊ ẽ h̃ magna litatio ad.c.fin.j.qui ma.accu.pos.s3 gl.ibi t3 ɔ̃riũ.host.dic̃ h̃ ꝙ p denũciatõez p quã p̃ncipal̃r agit̃ ad p̃niaz ẽ iste admittẽd⁹.q2 ad talem denũciatõez admittit̃ q̃lib3 q ñ est criosus iuxta plene nõ. i.c.nouit de iudi.ñ tñ poterit ille penitere nisi relicta ista cõ iuge.⁊ sic idirecte seq̃t̃ separatio mr̃imonij.tñ huic itellectui multũ ob.tex.i.d.c.fi.nã p̃sũptio ẽ ɔ̃ denũciãtẽ.ex quo ta/cuit tpe quo edicta emanarũt.s3 si edicta nõ emanassẽt.sa/tis posset.p̃cedere denũ h⁹ glo.ad h̃ qð nõ.i.c.fi.de clãde. despõ.⁊ sic possent reduci ad cõcor.iste due glo.ɔ̃rie.⁊ iste tex.nõ ob.nõ.n.dicit ꝙ conscij tpe ɔ̃ctus ⁊ edicti debeant nunc admitti post tempus contractus.

Ex litteris. Inter baptizatũ ⁊ filiũ baptizãtis orit̃ cognatio ſpũalis ĩpediens ⁊ dirimens mr̃imoniũ iter eos ꝯ̃hendũ. Diuidit̃ ĩ duas ꝑtes. In ꝑma iudiciũ cõſultatio. In ſcd̃a mãdatũ. ibi mãdam⁹. ¶ Caſus lr̃alis. Quedã mulier .m. noĩe corã officiali cantuarieñ. archiepi petijt q̃ndã .a. noĩe ĩ maritũ dicens ſe affidatã ab ipo ⁊ carnaliter cognitã. ad h̃ ꝓbãdũ ĩduxit teſtes. publicatis atteſtationib⁹ ꝑ q̃s mulieris ĩtentio ꝓbata erat dcũs a. excipiendo ꝓpoſuit ꝙ eã h̃re ñ poterat ĩ vxorẽ ꝓ eo ꝙ pr̃ eiuſdẽ mulieris q̃ ſacerdos fuerat ipm̃ baptizauit. ſ; ñ obſtãte huiuſmõi exceptiõe tulit diffinitiuã ſentẽtiã ꝓ mr̃ionio ꝯtra ipm̃ a. qui ad ſe. ap. appellauit. mãdat pa. ꝙ. ſi ẽ ita: eũdẽ a. iudex ab ĩpetitiõe mulieris abſoluat. eidẽ ſup hoc ſilẽtiũ ĩponẽdo. Ber. ¶ Nõ pͦ ꝙ ſacerdos baptizãs l; hoc faciat ex debito officij: nihilõmus efficit̃ pr̃ ſpũalis baptizati. ⁊ idẽ ĩ monacho baptizãte: vt nõ glo. ĩ. c. ꝑuenit. xviij. q. ij. ⁊ ĩ. c. oẽs. xxx. q. j. ⁊ ꝑ hũc actũ baptizandi orit̃ hec cognatio ſpũalis in oĩb⁹ ⁊ per oĩa ſicut orit̃ ex ꝑſona leuãtis ſeu tenẽtis ĩ baptiſmo vt ĩ. c. j. ĩ. e. li. vj. ¶ Nõ ex hoc ⁊ ex tex. ar. opti. ⁊ quaſi expſſũ. q: cognatio ſpũalis extẽdit̃ ẽt ad illegitimos filios. nã h̃ iſta mulier erat filia ſacerdotis q̃ baptizauerat iuuenẽ: ⁊ nihilomin⁹ iter iuuenẽ ⁊ eã fuit orta cognatio ſpũalis. q̃ poterat appellari fraternitas ⁊ ſororitas. erãt. n. ſoror ⁊ frat̃ ſpũalr̃ de quo vide qd̃ nõ. ꝑ gl. xxx q. iij. ĩ ſũ. Et nõ ꝙ h̃ ẽt extẽdit̃ ad ſpurios filios vt h̃ p; ĩ filia ſacerdotis. l; tex. poſſit ẽt ĩtelligi de filia legitĩa vt nata añ clericatũ. S; ꝑmũ dcm̃ cõiter tenet̃. vt nõt gl. ĩ ſũ. ꝑdcã ⁊ j. ti. ꝓxi. c. i. ⁊ doc. ĩ. e. martin⁹. ⁊ tacite ſẽtiũt h̃. ¶ Nõ ꝙ corã vicario epi põt agitari cã mr̃imonialis: qd̃ nõ ꝓ litatione. c. accedẽtib⁹ de excel. pla. ⁊ eox̃ q̃ nõ. j. de cõſan. ⁊ affi. c. i. ¶ Vltio nõ ꝙ exceptio ꝑemptoria põt opponi ⁊ ꝓbari ꝑ⁹ publicationẽ atteſtationũ. cõcor. c. finẽ. ⁊. c. ꝑut ĩ do. ⁊ cõtu. qd̃ ĩtellige vt plene dixi ĩ. c. i. de or. cog. ¶ In gl. i. ibi ſ; h̃ nõ ĩueniebat̃ ꝓhibitũ. hodie vͦ ẽ tex. ſatis clar⁹ ĩ. c. i. j. e. li. vi. ⁊ forte vt dicũt doc. dubitauit iſte vicari⁹ q: ſacerdos ex debito officij baptizauit ſ; ñ aĩo ꝯ̃hẽdi iſtã ꝯpaternitatẽ ſeu cognationẽ ſpũalẽ. S; iſto nõ ob. ꝯ̃riũ h̃ decidit̃ nã ex quo eũ efficit xp̃ianũ. effect⁹ ẽ pr̃ illi⁹ ſpũalis. velit ꝗ̃ nolit pr̃ ẽ. ſic dicim⁹ ĩ pr̃e carnali vbi ꝯſiderat̃ fcm̃ ⁊ ñ voluntas ſeu ꝓpoſitũ facit. c. oẽs. xxx. q. i. ¶ Et ĩ fi. gl. hodie ꝓbat̃ cõcluſio gl. ĩ. c. ſi. j. e. li. vi. vbi dr̃ ꝙ h̃ cognatio ſpũalis ſolũ ꝯ̃hit̃ ĩ ſacramẽto baptiſmatis ⁊ ꝯfirmatiõis. vñ ꝑ penitẽtiã hñ efficit̃ fili⁹ ſpũalis ſacerdotis. ſ; ñ orit̃ cognatio impediẽs ⁊ dirimẽs mr̃imoniũ. ⁊ q̃ ꝑdcã ſũt de baptiſmate ꝓcedũt ẽt ĩ laico q̃ baptizaret ĩ neceſſitate. q: iura loquũt̃ indiſticte ĩ baptiſmate. Nã ſi laic⁹ leuãs ſeu tenẽs ĩ baptiſmate. ꝯ̃hit iſtã cognationẽ ſpũalẽ. forti⁹ idẽ dicẽdũ ĩ laico baptizãte. ⁊ idẽ dicit ſi mulier baptizaret tꝑe neceſſitatis. q: nõ ẽ dr̃ia iter maſculũ ⁊ feminã quo ad iſtã cognationẽ ſpũalẽ vt in. c. ſi. j. e. ti. li. vi. ⁊ in. c. veniens. ĩ. co.

¶ De cognatiõe legali. Rubrica.

Viſo de cognatõe ſpũali merito ſubijcit̃ de cognatõe legali ⁊ vide ad mãz h⁹ ti. tex. cũ gl. xxx. q. iij. c. i. ⁊ ĩ. c. ꝑ adoptionẽ. Et dic ꝙ adoptio legalis ẽ q̃dã ꝓpĩqtas a lege inducta ꝑ quã efficit̃ q̃s fili⁹ vel nepos. vel deinceps ſeu frat̃ vel affinis q̃ ñ ẽ nãz imitãs. l. adoptões. ff. de adop. Et q̃liter ꝯ̃hit̃ iſta adoptio dic vt ĩ gl. c. ſe. Et nõ ex rubro iuncto nigro ꝙ lex ciuilis q̃nq; ĩducit ĩpedimẽtũ ħile ad ĩpediendũ ⁊ dirimẽdũ mr̃imoniũ. ſ; puto h̃ ꝓcedere ñ ex diſpõne iuris ciuilis ſ; ex ſpãli approbatõe eccl̃ie. vñ ius ciuile ꝓhibet mr̃imoniũ iter pupillã ⁊ tutorẽ. ⁊ iter ſenatorẽ ⁊ ſubditũ ſeu rectorẽ ꝓuĩcie ſeu ꝓuĩcialẽ nihilomin⁹ de iure canonico t; iter iſtos mr̃imoniũ. q: ius canonicũ ſpecifice illas leges nõ approbauit. ad h̃ vide bo. gl. xxx. q. iij. ĩ. c. i. ⁊ ꝑ hoſt. ĩ. c. pe. ⁊ vl. ĩ ſcd̃is nup. Ab.

Si qua. Inter adoptatũ ⁊ filiũ adoptãtis nõ põt durãte adoptõne ꝯſiſtere mr̃imoniũ. ⁊ ñ diuidit̃. ¶ Caſus lr̃alis. Pr̃ meus adoptauit ſibi aliq̃; ĩ filiã. q̃rebat̃ an ego poſſi; illã recipe ĩ vxorẽ. Dicit ny co. ꝙ q̃;diu durat adoptio iter me ⁊ illa; mr̃imoniũ cõſiſtere ñ pt. Ber. ¶ Nõ pͦ ꝙ ꝑ adoptionẽ legitĩe fcã; orit̃ ꝓpĩqtas ſeu cognatio. nedũ iter pr̃e; adoptãtẽ ⁊ adoptatũ. ſ; ẽt iter adoptatũ ⁊ filios adoptãtis. h̃ tñ cognatio reſpectu filiorũ ñ durat niſi durãte adoptiõe. ſiq̃s ꝗ̃ vult filiũ ſuũ naturalẽ tradere ĩ virũ filie adoptiue: remediũ ẽ vt emãcipet filiã adoptiuã. ita dicit tex. ĩ. c. ꝑ adoptionẽ. xxx. q. iij. ¶ S; h̃ q̃ro de duob⁹. ꝑmo põe ꝙ citra ſolẽnitatẽ legalẽ aliquis corã vicinis ſeu hõeſtis viris recipiat aliquẽ ĩ filiũ. nũq̃d ex iſta adoptiõe ĩpediat̃ mr̃imoniũ ꝓut h̃ dr̃. ⁊ nũq̃d iſte fili⁹ acquirat iura filij legitimi adoptati. Hoſt. t; h̃ ꝙ nõ qd̃ hñ nõbis. q̃m̃ nõ ſeruata forma corruit ex toto iſte act⁹. Forma. n. dat eẽ rei. ⁊ ꝯſeruat eã ĩ eẽ vt ĩ. c. tua. ĩ. de ſpõ. ⁊. c. q: ꝑꝑ de elec. ꝓ h̃ tex. ĩ. l. nõ nudis. ⁊. l. ñ eptis C. de ꝓba. d; n. adoptio fieri corã magr̃atu. ꝓut hr̃ ĩ gl. i. ⁊ dic vt ĩ ea. ¶ Scd̃o q̃ro nũq̃d pſbyter poſſit legitĩe adoptare. Hoſt. ſẽtit ſup rubrica ꝙ ſic. nec ob. ĩſti. de adop. §. illud. q: loq̃t ĩ caſtratis ⁊ ſpadonib⁹ q̃ nãliter gnãre ñ pñt. vñ ſicut ñ pñt h̃re filios nãles. ita nec adoptiuos. q: iſta cognatio legalis ẽ ĩducta ad inſtar nãlis. vñ imitat̃ nãz ĩ quãtũ pt. hic ẽ ꝙ niſi q̃s ꝑcedat adoptatũ. xviij. ãnis. ⁊ ſic ĩ plena pubertate nõ v; adoptio. inſti. de adop. ĩ. §. minorẽ. ſacerdos vero de facto ⁊ nãliter gnãre põt. ꝓ h̃ allego bonũ tex. ĩ. l. ſi pr̃. ff. de adop. vbi dr̃ ꝙ ꝑmaxie ſenib⁹ ẽ ĩdulgenda h̃ ꝑtãs adoptãdi. vt ĩ ſolatiũ vite eorũ poſſint ſibi acquirere filios quos nãliter de facili h̃re nõ pñt. ¶ In glo. ibi alij dicũt. ꝑmã partẽ tenuit Inno. ſ; opi. ꝯ̃riã q̃ ſeq̃t tenent cõiter doc. ⁊ ſpec. eo. ti. ĩ ꝑn. ⁊ ſatis pl; mihi. Dic ꝗ̃ ꝙ iter filios naturales adoptãtis ⁊ adoptatã nõ põt cõſiſtere matrimoniũ. q̃;q̃; adoptata nõ trãſiuerit ĩ ꝑtãte; adoptãtis. q: nihilomin⁹ familia ẽ durãte iſta adopiõe. Et ĩ fi. gl. nõ iſtã gl. q̃ vr̃ ſeq opi. Hugo. vt iſtud ĩpedimẽtũ cognatiõis legalis nõ ſolũ ĩpediat ſ; ẽt dirimat. ⁊ hãc opi. t; io. de lig. ⁊ ſatis mihi pl; ꝑ iſtũ tex. cũ dicit ꝙ adoptiõe durãte nuptie ñ pñriter iſtos cõſiſtere. q̃ verba clare ĩnuũt ꝙ mr̃imoniũ ĩ fcõ ꝯ̃tctũ ſit nullũ. ad idem. c. i. ⁊. c. ꝑ adoptõe;. xxx. q. iij. ⁊ iſti. de nup. §. ſ; ſiqua. l; ſpe. tenuerit ꝑmã opi. ⁊ vr̃ ibi ſeq io. an. eo. ti. ĩ ꝑn. Fũdamẽtũ ſuũ ẽ. q: ſi mr̃imonium ſeparet̃ ſeꝑatio eẽt fruſtratoria. cũ fcã diſſolutiõe ꝑ emãcipationẽ ſtati poſſit ꝯ̃hẽre mr̃imoniũ. S; h̃ imaginatio mihi ñ pl;. q: ſatis ẽ ĩpedimẽtũ exiſtere ãte emãcipationem. Itẽ ſatiſfaciẽdũ ẽ iuri vt ĩ ſimili ẽ bo. tex. cũ gl. ĩ cle. i. de ſup. ne. ꝑla. Itẽ ſatis ẽ h̃ ĩpedimẽtũ poſſe eẽ ꝑpetuũ. idẽ enĩ iuris ẽ de eo qd̃ ẽ ꝑpetuũ qd̃ de eo qd̃ põt eẽ ꝑpetuũ vt ĩ. l. iuriſꝑitos. ff. de excu. tu. ⁊ nõ gl. ĩ cle. ⁊ ſi ꝑncipalis ĩ reſcrip. ¶ Vltio nõ ex iſta gl. ꝙ fili⁹ illegitim⁹ nõ pt ꝯ̃hẽre mr̃imoniũ cũ filia ſpirituali pr̃is ſui. dixi lati⁹. ĩ. ti. ꝑce. ⁊ ide; ſentiunt h̃ doc. reſpectu filie adoptiue. vt q̃ẽadmõ; filius illegitimus nõ põt cõtrahere cũ ſorore carnali legitima vel cum alia cõſanguinea. vt in. c. per tuas ĩ probati. ita nec cum filia adoptiua. Abbas.

¶ De eo q̃ cognouit ꝯſãguineã vxoris ſue Rubrica.

Viſo de cognatõe ſpũali ⁊ legali. de carnali vidẽdũ reſtat. Sed q: ex copula hita cũ ꝯſãguinea vxoris orit̃ affinitatis cognatio. de q̃ poterat dubitari vtx̃ dirimeret vel ĩpediret mr̃imonium. iõ ſubijcit̃ hec rubrica. ⁊ v̄tus totius ti. cõſiſtit ĩ hoc ꝙ affinitas ꝯ̃tcta ex copula cũ ꝯſanguinea vxoris ñ dirimit mr̃imoniũ ꝑus ꝯ̃tcũ. ſed ſoluit ſpõſalia de futuro. Itẽ ꝑuat facultate ꝯ̃hendi mr̃imoniũ ⁊ exactõe debiti ĩ vxore hita. vt patebit ĩ ꝓſecutiõe ti.

Si quis cum. Affinitas ſuperueniens. poſt matrimoniũ ꝯ̃tcũ nõ ſoluit mr̃imoniũ. ſ; exactionẽ ĩbiti ĩpedit. ⁊ crimẽ ĩceſt⁹ ĩhilitat quo ad mr̃imoniũ ꝯ̃hẽdũ. ꝑ ponit̃ thema. ex quo triplex elicit̃ qd̃. 2⁹ ſoluit ibi nec. ¶ Nõ ꝑ duas ꝑtãs ꝯmittẽtis crimen ince